

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200111
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200111.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z., bytom I. zastúpeného JUDr. Dušanom Serekom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Nižnej, Nová Doba č. 489/15, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Žiline, A. Kmeťa č. 17, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 3. januára 2013 č. A/2012/00879/PAV, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 3. decembra 2013, č.k. 20S/12/2013-122, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 3. decembra 2013, č.k. 20S/12/2013-122, o d m i e t a .

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 3. decembra 2013, č.k. 20S/12/2013-122, podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 3. januára 2013 číslo A/2012/00879/PAV a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania spolu v sume 372,32 €.

Súd prvého stupňa zistil, že žalovaný rozhodnutím z 3. januára 2013 číslo A/2012/00879/PAV podľa § 105 ods. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v časti výroku o výške pokuty podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zmenil prvostupňové rozhodnutie Mesta Tvrdošín z 12. marca 2012 č. 1312/2010-104T tak, že uložil žalobcovi pokutu vo výške 1 500 €. Mesto Tvrdošín predmetným rozhodnutím vo veci prejednávania priestupku vznesenému proti žalobcovi ho uznal vinným tým, že ako stavebník zahájil v jarných mesiacoch roku 2010 stavbu : "Rekreačnú chatu na krátkodobé pobyty, určenú pre individuálnu rekreáciu a oddych", realizovanú na pozemku CKN parcela č. 12155/4, katastrálneho územia Q., bez stavebného povolenia, ktorá je v súčasnej dobe vo vysokom štádiu rozostavanosti (tesne pred dokončením), čím bolo zo strany stavebníka porušené ustanovenie § 54 a § 55 stavebného zákona, za čo sa mu uložil pokuta podľa § 105 ods. 3 písm. b) stavebného zákona vo výške 3 000 €.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože skutkový stav zistený žalovaným je nedostačujúci na posúdenie veci. Nemožno jednoznačne konštatovať, že posudzovaný objekt naplnil definíciu stavby v zmysle § 43 písm. d) stavebného zákona (pevným spojením so zemou sa rozumie pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia).

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a úspešnosť žalobcu v konaní.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal nesprávny právny záver súdu prvého stupňa v časti odôvodnenia rozhodnutia a to ohľadom naplnenia objektu mobilného domu žalobcu definíciou stavby podľa § 43 stavebného zákona. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) OSP obe rozhodnutia správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie alebo zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na svoje vyjadrenia, ktoré predložil v priebehu konania na prvostupňovom súde a žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 preskúmal vec predloženú krajským súdom podľa § 246c ods.1 v spojení §§ 221 ods.1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2, a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre prejednanie odvolania vo veci samej.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 201 O.s.p., veta prvá účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa ust. § 202 ods.4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 155 ods. 1 O. s. p. obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Podľa § 159 ods.2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa ust. § 218 ods. 1 O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

- a) bolo podané oneskorene;
- b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený;
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;
- d) nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak bo li dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1,
- e) rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Zákonnodarca v právnej norme § 201 OSP stanovuje okruh osôb, ktoré sú oprávnenými osobami na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Na podanie odvolania sú oprávnení účastníci

konania. Neznamená to však, že oprávneným na podanie odvolania je každý účastník. Oprávneným na podanie odvolania je len ten z účastníkov, ktorému rozsudkom bola spôsobená určitá ujma. Odvolanie preto nemôže podať ten z účastníkov, ktorému sa rozhodnutím v celom rozsahu vyhovel.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods.2, písm. d) O.s.p., teda z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Žalobca sa žalobou podanou proti rozhodnutiu žalovaného v danej veci domáhal, aby súd rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci je teda zrejmé, že v prieskumnom konaní súdu bol žalobca v danom prípade v celom rozsahu úspešný, keď žalobou podanou proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu sa domáhal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Právne posúdenie, či súd súčasne zruší aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, je na úvahe súdu, pričom nie je viazaný návrhom žalobcu. Výrok rozsudku súdu, ako najvýznamnejšia časť rozhodnutia súdu, v zmysle § 159 ods.2 O.s.p. sa stáva záväzným voči účastníkom konania a všetky orgány. Pokiaľ prvostupňový súd preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil podľa § 250j ods.2, písm. d) O.s.p., teda z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bude povinnosťou žalovaného správneho orgánu sa vecou opätovne zaoberať a vo veci opätovne rozhodnúť a v odôvodnení rozhodnutia náležite uviesť dôvody, na základe ktorých rozhodol, tak, aby rozhodnutie bolo jasné, určité a zrozumiteľné nielen pre žalobcu ako účastníka konania, ale aj pre laickú i právnu verejnosť.

Vzhľadom k uvedenému vyššie odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 246c ods.1 v spojení s § 201 O.s.p.. Pokiaľ prvostupňový súd napadnutým rozhodnutím zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, vyhovel žalobe žalobcu. Naviac odvolanie žalobcu smeruje proti dôvodom rozhodnutia, ktoré podľa § 202 ods. 4 OSP nie je prípustné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu podľa § 246c ods.1, veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. b) O.s.p. odmietol. Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k ods.1 OSP žalobcovi nepriznal, v dôsledku jeho neúspechu v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.